

til en utålelig tvivl om opfattelsen af ministeransvaret, idet ministeren tilsyneladende mener, at en minister kan holde sig i uvidenhed om problematiske forhold inden for ministeriets ressort, ligesom det tilsyneladende er ministerens opfattelse, at en minister kan afvente undersøgelser i et helt år uden at foretage fornødne skridt til ændring af forretningsgange og uden at orientere Folketinget fyldestgørende om de forhold, der måtte anses som stærkt problematiske inden for ministeriets ressort.

Jacob Buksti (S):

Nu havde vi sidste onsdag i spørgetiden en ret omfattende debat, primært med udgangspunkt i Rigsrevisionens beretning til statsrevisorerne fra april om Folkekirkens Fællesfond.

Det, som man kunne sidde tilbage med, når man hørte på ministerens besvarelse eller mangel på samme, var en noget foruroligende opfattelse af, at ministeren måske ikke helt var klar over, hvad et ministeransvar indebærer. Og det var vel også noget, som for nogle af os blev bekræftet yderligere af de udtalelser, som ministeren så efterfølgende kom med til tv, hvor ministeren nærmest mente, at det var Folketinget, der var uhæderligt, og ikke ministeren, der havde et problem.

Så derfor vil jeg som en særlig serviceforanstaltning over for ministeren gerne høre, hvad ministeren egentlig selv mener der ligger i ministeransvar i henhold til ministeransvarlighedsloven fra april 1964, og om ministeren på den baggrund mener, at hun har levet op til ministeransvarlighedslovens indhold, når man i øvrigt tager de stærkt kritiske bemærkninger i Rigsrevisionens beretning med i betragtning, ikke mindst når det drejer sig om den mangelfulde og stærkt kritisable information af Folketinget.

Kl. 14.20

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg er enig i, at en minister bør søge at leve op til alt det, der opregnes i hr. Jakob Bukstis spørgsmål.

Jacob Buksti (S):

Nu skal jeg jo passe på, at jeg bevæger mig inden for forretningsordenens rammer. Jeg vil sige, at det svar dér er noget nær det mest ufor-skammede, jeg synes jeg har kunnet høre til referat her i Folketingssalen.

Jeg beder ministeren konkret tage stilling til, om hun mener, at hun opfylder de bestemmelser

i ministeransvarlighedsloven, f.eks. § 3, hvor der står, at man ifalder ministeransvar, hvis man ikke i rimeligt omfang fører tilsyn med det, der foregår, og fastsætter instrukser. Det er også i strid med ministeransvarlighedsloven, altså en overtrædelse, hvis en minister giver Folketinget urigtige eller vildledende oplysninger eller under Folketingets behandling af en sag fortier oplysninger, der er af væsentlig betydning for Tingets bedømmelse af sagen.

Hvordan mener ministeren, at det forholder sig i forhold til det, som rigsrevisor skriver i punkt 110 i den beretning fra Rigsrevisionen, hvor det punkt for punkt siges, at ministeren ikke har givet fyldestgørende oplysninger, hvor ministeren har været for optimistisk, osv. Det er ganske stærk tobak.

Så jeg vil gerne bede ministeren om at forholde sig seriøst til det her.

Formanden:

Fru Karen Klint som medspørger.

Karen J. Klint (S):

Ja, jeg synes nu altså også, at vi fik et ualmindelig nødtørftigt svar. Det, vi har forsøgt at efterspore, er jo netop det oplysningskrav, vi har som folketingspolitikere, om, hvordan vi kan arbejde videre med sagerne: Får vi tilstrækkelig med oplysninger på samråd, får vi det i de skriftlige svar?

Vi har ikke, som nogen kalder det, været et tæskehold, der alene har kigget på nogle datoer for nogle regninger; vi er gået efter oplysningspligten. Og jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ikke godt vil fortælle lidt mere om, hvordan ministeren personlig synes, at oplysningspligten skal være?

Formanden:

hr. Ole Stavad som medspørger.

Ole Stavad (S):

I modsætning til de to foregående spillere synes jeg jo, at kirkeministeren leverede et særdeles klart svar, som jeg godt vil takke for.

Men jeg vil godt spørge kirkeministeren: Hvis nu kirkeministeren sammenholder sit meget klare svar for et øjeblik siden med de besvarelser, som kirkeministeren afgav under spørgetiden sidste onsdag, mener kirkeministeren så, at den opfattelse, kirkeministeren i gentagne besvarelser sidste onsdag gav udtryk for, harmonerer med den opfattelse, kirkeministeren lige